

La tribuna

Dels nostres impostos i la seva administració

JAUME
Bartumeu

La viabilitat financera del nostre sector públic depèn de manera crucial no només de quins impostos tenim i de com els regulem, sinó també de com els recaptem. No serveix de res legislar establint com a objectius, per exemple, la justícia o la sostenibilitat financera si després la nostra administració no és capaç d'assegurar el compliment fiscal ni pot, per tant, obtenir la recaptació desitjada. Aquest desideratum no és fàcil de portar a la pràctica. Els contribuents sempre tenim la temptació d'atribuir a altres l'obligació de pagar impostos, i la veritat és que els incentius per caure en aquesta temptació es veuen incrementats per la globalització o per la cada vegada més sofisticada «enginyeria fiscal».

Dilluns de la setmana passada, 13 de juliol, vaig acudir a Barcelona, al Cercle d'Economia, a la presentació del llibre *Dels nostres impostos i la seva administració*. Claus per a una millor administració fiscal.

He manllevat de la invitació que vaig rebre el primer paràgraf

d'aquesta tribuna perquè puguem constatar que la problemàtica analitzada en el llibre és perfectament transposable a la nostra realitat. Ho dic tanmateix sabedor que convé guardar les distàncies i ser conscients que les situacions no són iguals ni tampoc no admeten transposicions automàtiques ni de legislacions ni, encara menys, de formes, de maneres de fer.

El llibre és el resultat de la bona i intensa feina de **José Maria Duran** i **Alejandro Esteller-Morè**, investigadors de l'Institut d'Economia de Barcelona i professors d'Economia Pública de la Universitat de Barcelona.

En l'acte del Cercle d'Economia vam tenir el privilegi d'escoltar dues altres persones que coneixen l'evolució de l'administració tributària: **Joan Iglesias**, Director del programa per la definició d'un nou model d'Administració Tributària a Catalunya, i **Antoni Zabalza**, president d'ERCOS i Catedràtic de Teoria Econòmica de la Universitat de València, que fou Secretari d'Estat del Ministeri d'Hisenda durant el govern socialista de **Felipe González**.

En les interessants intervencions d'ambdós presentadors hi vaig trobar –retrobar– moltes coincidències amb la situació andorrana. Deia **Antoni Zabalza** dilluns de la setmana passada a Barcelona que en matèria tributària convé seguretat jurídica

i, en aquest sentit, la tasca comença al parlament, en la fase d'elaboració de les lleis.

I Zabalza deia: convé una llei «... el més clara possible, amb el mínim d'exempcions possible...» I per això, insistia, la feina comença el parlament.

Em vaig retrobar així en el nostre debat andorrà de la passada legislatura, quan la gent d'SDP deïem pràcticament el mateix que acabo d'esmentar i el govern de DA s'entestava durant la tramitació de l'IRPF a fer una llei d'excepcions, talment com un formatge ple de forats.

Tants forats i tantes exempcions i deduccions hi van posar que la Unió Europea, amb la intervenció decisiva d'Espanya, ens ha situat el passat mes de juny en una llista de països poc col·laboradors, que practiquen la competència fiscal deslleial.

És ben evident que recaptar impostos no és tasca fàcil, ni agraïda políticament.

Convé ser conscients que l'administració tributària ha de tenir mitjans per dur a terme la seva difícil tasca.

Una altra línia de reflexió que podem adaptar a la situació andorrana és el de la recaptació potencial. L'Administració ha de tenir una idea de la recaptació potencial que pot esperar. Com deia **Antoni Zabalza** no és el mateix liquidar que cobrar o, dit

altrement, no és el mateix facturar que cobrar.

Com ens recordava **Antonio Durán-Sinfreu**, professor de la Universitat Pompeu Fabra, en l'edició de *La Vanguardia* de dissabte 18 de juliol, els impostos són, sense cap mena de dubte, l'instrument necessari per sufragar la despesa pública. Són, en conseqüència inevitables.

Formen part del compromís constitucional que assenyalava l'article 37 de la nostra Constitució: que tothom ha de contribuir, en proporció a la seva posició econòmica, a les càrregues públiques mitjançant un

sistema fiscal just.

L'economista britànic **Richard Blundell** en declaracions publicades els dilluns 29 de juny al diari econòmic espanyol *Cinco Días*, defensa «... que totes les fonts d'ingressos estiguin subjectes al mateix tractament fiscal.»

En aquest moment, quan molts empresaris i professionals hem de presentar, a finals d'aquest mes de juliol, les declaracions tant per l'Impost General Indirecte com per l'Impost d'Activitats Econòmiques és un bon moment per reflexionar en els nostres impostos, la seva recaptació i l'administració fiscal.

Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra defensa que el funcionament de l'Estat no pot ser un llast per l'economia i la ciutadania.

Defensem una gestió rigorosa, transparent, eficaç i eficient dels recursos públics amb l'objectiu de no augmentar la pressió fiscal.

Els serveis necessaris que demanen els ciutadans s'han de donar amb una gestió rigorosa, transparent, eficaç i eficient. No es tracta de «gastar menys» sinó de «gastar millor» i obtenir el millor rendiment possible per cada euro invertit, seguint procediments públics i transparents, prioritzant la inversió que reverteixi directament a les empreses i l'economia del país. ≡

President d'SDP